

Projekt

z dnia 13 października 2026 r.
Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA RYBNIKA**

z dnia 2026 r.

w sprawie skargi na Dyrektora Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w Rybniku

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2026 r., poz. 662 z późn. zm.), art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r., poz. 1691),

na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji,

Rada Miasta Rybnika

uchwała:

§ 1. Uznać za bezzasadną skargę *dane niepodlegające udostępnieniu na podst. art. 5 ustawy z dn. 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej* na działalność Dyrektora Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w Rybniku.

§ 2. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miasta Rybnika do zawiadomienia wnoszącego skargę o sposobie jej załatwienia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 29 lipca 2026 r. do Urzędu Miasta Rybnika wpłynęła skarga *dane niepodlegające udostępnieniu na podst. art. 5 ustawy z dn. 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej*, dotycząca zarzucanej beczynności Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w Rybniku, w sprawie materiału zawierającego subit, znajdującego się pod parkietem w lokalu mieszkalnym, należącym do mieszkaniowego zasobu Miasta Rybnika.

Skarżący wskazał na obawy dotyczące możliwego zagrożenia dla zdrowia i życia członków swojej rodziny, w tym małoletnich dzieci. Do skargi dołączył pismo z dnia 2 marca 2026 r., w którym opisał ujawnienie podczas prac przy podłodze czarnej masy znajdującej się pod parkietem, określanej jako subit, oraz zwrócił się o podjęcie działań zmierzających do jej usunięcia.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rady Miasta Rybnika (dalej zamiennie: "Komisja") rozpatrzyła skargę, zapoznając się z jej treścią, przedstawionymi dokumentami oraz wyjaśnieniami Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w Rybniku (dalej zamiennie: "ZGM").

Z informacji przekazanych przez ZGM wynika, że budynek, w którym znajduje się przedmiotowy lokal, został wybudowany w latach 50. XX wieku. W tamtym okresie stosowanie lepików, w tym materiałów określanych jako subit, do mocowania parkietu było rozwiązaniem technologicznym wykorzystywanym w budownictwie. Podobne materiały występują również w innych budynkach wchodzących obecnie w skład mieszkaniowego zasobu miasta. ZGM wskazał ponadto, że najemca zdemontował parkiet bez zgody Zakładu, odsłaniając wcześniejsze warstwy podłogowe. Według przedstawionych wyjaśnień obowiązujące przepisy nie przewidują w odniesieniu do materiałów zawierających subit analogicznego, powszechnego obowiązku usuwania, jaki ustanowiono dla określonych wyrobów zawierających azbest. Sam fakt, że materiały stosowane dawniej w budownictwie zostały zastąpione nowszymi rozwiązaniami, nie oznacza automatycznie obowiązku ich usunięcia z istniejących budynków.

Istotne znaczenie dla rozpatrzenia skargi miało również stanowisko Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, który zgodnie z informacjami przedstawionymi przez ZGM, w toku prowadzonego postępowania nie stwierdził podstaw prawnych do nałożenia na zarządcę obiektu obowiązku usunięcia przedmiotowego materiału.

Po analizie zgromadzonych dokumentów i wyjaśnień Komisja uznała, że przedstawione informacje nie dają wystarczających podstaw do stwierdzenia beczynności Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w Rybniku w zakresie objętym skargą. W szczególności nie wykazano, aby na ZGM ciążył konkretny, wynikający z obowiązujących przepisów obowiązek usunięcia wskazanego materiału, którego Zakład nie wykonał.

Komisja przeanalizowała sprawę również pod kątem formalnoprawnym, korzystając z konsultacji radcy prawnego Urzędu Miasta Rybnika.

W świetle dokonanych ustaleń Komisja rekomenduje Radzie Miasta Rybnika uznanie skargi za bezzasadną.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 kpa. Rada Miasta Rybnika poucza, że stosownie do art. 239 kpa.: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”.